

Şeirlər

Kamandar
Eyvazlı

Gözlərim

Gözlərimi apardı nurunu sənin,
Gözlərdən gözəllik uman gözlərim.
Gözündə tək onu gözəl görürsən,
Gözünü hamıya yuman gözlərim.

Gözlərdi istəyim, arzum, diləyim,
Gözdə gül-çiçəyim, gözdə mələyim.
Gözləri görməyən gözə nə deyim,
Gözümə dağ çəkir yaman gözlərim.

Göz oldum gözləri görənin gündən,
Doymadım gözlərin gözəlliyindən.
Salma Kamandarı gözəl gözündən,
Aman ver, amandı, aman, gözlərim.

Aldı

Ocağı, tüstüsü, odu, kösöyü,
Yoxdu pis adamı, yoxdu pis öyü.
O eli-obanı, kəndi, kəseyi,
Söhbətlər yenə də yadıma saldı,
Gör şəhər əlimdən nələri aldı...

Yazda yaylaqları, qışda aranı,
Sağaldar sağalmaz olan yaranı.

Yağışı, çiskini, qarı, boranı,
Bilmezdim yamacdı, qədikdi, yaldı,

Gör şəhər əlimdən nələri aldı...
Sərin bulaqların gözündən içdim,
Dəlisoğ çayların içindən keçdim.
Gülündən iyləyib, otundan biçdim,
Hər dən elə billəm bunlar xəyalı,
Gör şəhər əlimdən nələri aldı...

Küləklə, çovğunla qucaqlaşardım,
Qayaya dırmaşib, zirvə aşardım.
Elə qaynayardım, elə daşardım.
İndi görənin deyir: susqundu, laldı,
Gör şəhər əlimdən nələri aldı...

Cavanın sözünün zəri vardı,
Yaşlının hörməti, yeri vardı,
Qəlbimdə gizlənen biri vardı,
Mən gəldim, onlara o kənddə qaldı,
Gör şəhər əlimdən nələri aldı...

Sevinci, şadlığı itirib gəldim,
Dərdimi, sərimi gətirib gəldim.
Şələmi çiyinə götürüb gəldim,
Deyimmi naxışdı, deyimmi xaldı,
Gör şəhər əlimdən nələri aldı...

Xatirə doludur hər ciğir, hər iz,
Yurd yeri, binələr, çadır dəyəmiz...
Torpağı, havası, suyu tərtemiz,
Ağacı, meşəsi, çiçəyi baldı,
Gör şəhər əlimdən nələri aldı...

Kamandar, vermisən bada illəri,
Yaşa dəli kimi, yaşa sərşəri.
Son günün gələndə dönərsən geri?
Sənə verəcəyim tək bu sualdı,
Gör şəhər əlimdən nələri aldı...

Mənimdi

Bir gündə gör neçə oğul itirdik,
O da mənimkidi, bu da mənimdi.
Ocağa atıldım, oda qalandım,
Od da mənimkidi, su da mənimdi.

Könlümü ağrıdan neçə can oldu,

Tək oğul, tək qardaş, tək cavan oldu.
Göz yaşı gözlərdən axan qan oldu,
Göl də mənimkidi, qu da mənimdi...
Nə deyim gərmişə, üz tutum hara,
Təsəlli nə olar de, Kamandara.
İllərlə sağalmaz bu dərd, bu yara,
Ha sarı, məlhəm qoy, yu da, mənimdi.

Dostlar

Yazan mənim bəxtimi
Almaniyaya yazdı.
Dərdimə dərman üçün
Bir il çoxdu, ay azdı.

Gözümdən axan sular:
Bulanan gur bulaqlar.
Başımda ağappaq qar,
Ürəyimdə ayazdı.

Biri - mənim səsimdi,
Biri - duyur, bəsimdi,
O, Mübariz Məsimdi,
Arabaçı Ayazdı.

Kimi

Kəpənəkçi - doğma, əziz,
Bir el yoxdu elim kimi.
Dumduzdu - aydın, təmiz,
Hansı dil var dilim kimi.

Bu günlərim kaş keçəydi,
Onsuz ömür boş keçəydi.
Hər bir ilim xoş keçəydi,
Orda keçən ilim kimi.

Güvəndiyim ağıl hanı?
Eşitdiyim nağıl hanı?
Ay Kamandar, oğul hanı,
Novruz oğlu Alim kimil!